

[Bauusgaard.]

herefter må gå til en vurdering af det fremsatte skatteforslag.

Her springer det først i øjnene, at man dog ikke er gået videre i sin optimisme, end at man nu, da besparelserne har vist sig at svinde bort, tyr til på en række områder at kræve større betaling af borgerne. Man kan være enig eller uenig i det synspunkt, at folk skal betale højere sygekassekontingent, højere arbejdsløshedskontingent og højere husleje som gennem en forhøjelse af byggelånsrenten, men besparelser i egentlig forstand er det ikke. Når man skal bedømme det stillede forslag om skattelettelse og dets virkninger på de enkelte indkomstgrupper, er det nødvendigt at tage de udgiftsførelser med, som jeg ovenfor har nævnt, og de virkninger, de vil få på de enkelte indkomstgrupper.

Det må endvidere tilstræbes, når så voldsomt et beløb som det her foreslåede tænkes anvendt til skattelettelse, at lettelserne kommer alle grupper til gode i nogenlunde det omfang, disse i forhold til den samlede lettelse har krav på. Ved vurderingen af forslaget kommer man desværre til det resultat, at man ikke i fornødent omfang hos venstre og de konservative har taget dette hensyn ved udformningen af forslagens enkeltheder. Østsjællands Folkeblad skrev efter skatteforslagets fremsættelse i sidste uge:

„Det er, ligesom VK-fællesprogrammet fik mere ansigt ved dette forslag — det var også tiltrængt.“

Jeg er enig med Østsjællands Folkeblad i begge dele; fællesprogrammet fik mere ansigt, det blev blot ikke kønner af det. Det afslørede nemlig tydeligt, hvor vanskeligt det er at arbejde med skatter ud fra en bunden beløbsmæssig opgave. For at komme frem til det givne mål med skattelettelse på 700 mill. kr. har man måttet foretage begrænsninger i de hidtidige skattelettelse, begrænsninger, som man næppe på forhånd havde regnet med. Først og fremmest låner man sig frem ved at ophæve den hidtidige lettelse i beskatningen af merindkomster. Man foreslår den hidtidige regel om 30 pct.s skattefritagelse for merindkomster helt ophævet.

Man reklamerer med, at sambeskatnings-

problemet er løst, og for at nå dette mål afskaffer man det hidtidige hustrufradrag på indtil 2 000 kr. Samtidig giver man et ungarlefradrag på 20 pct., højest 5 000 kr. Igen må jeg sige, at man kan være enig eller uenig i den hidtidige lidt hårde kurs over for ungarle, men nu at give fradrag til ikke-forsørgere er i hvert fald et nyt princip. Til gengæld for hustrufradragets bortfald indføres det såkaldte delingsystem, hvorefter indkomsten, uanset om manden tjener det hele eller hustruen noget af det, deles i to lige store dele. Lad os nu allerførst holde fast ved, at når ikke-forsørgere skal have fradrag på 20 pct., mens sambeskattede ikke får noget nedslag, har man ikke nået det resultat, at de skattemæssigt stilles lige. Sambeskattede vil trods delingen fortsat være hårdere beskattet end ikke-forsørgere. Når denne deling i to lige store halvdele ydermere gennemføres konsekvent uden hensyn til indkomstens størrelse, betyder det endvidere, at en meget stor part af de små og mellemstore indkomster ikke får del i lettelsen, men tværtimod i enkelte tilfælde må betale mere.

Nu lagde jeg mærke til, at det ærede medlem hr. Poul Møller i en replik til den højtærede finansminister sagde, at det er vanskeligt for oppositionen at stille et forslag op i paragraffer. Det indrømmer jeg, men jeg synes, man har pligt til at kende virkningerne af det, man foreslår, inden man sætter en voldsom agitation i gang for det. Når det ærede medlem hr. Foged, henvendt til det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen og den højtærede finansminister, siger, at bladet Aktuelt har gjort sig skyldig i en direkte villedende argumentation, er jeg da enig med det ærede medlem i, at det skulle vi undgå. Jeg er i så henseende fuldstændig enig med det ærede medlem, der gentagne gange gjorde gældende, at vi bør bestræbe os på, at den argumentation, vi anfører, er sand. Men jeg beder om, at de ærede medlemmer så husker den almindelige hovedregel her i landet, når man skal afgive vidnesbyrd i en retssag: at man skal sige sandheden, hele sandheden og kun sandheden. Men hele sandheden har man ikke sagt, når man i de anførte eksempler har undladt at tage hensyn til, at man i øjeblikket har lettelse i beskatningen af mer-